

ב"ל (חיפה) 7309-06-12 - חמאדה שקור נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 7309-06-12 - חמאדה שקור נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 7309-06-12

חמאדה שקור

ע"י ב"כ - עו"ד סוסאן

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מישאל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[20.01.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נכות כללית), מיום 3/4/12 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה הוועדה כי נכותו הצמיתה של המערער היא בשיעור 56% מיום 1/12/09 ("ההחלטה").
2. עניינו של המערער הוחזר לוועדה רפואית לעררים, בתוקף פסק דין מיום 2/2/12 (ב"ל 11-07-26053) ("פסק הדין"). על פי פסק הדין, הוטל על הוועדה להתייחס להחלטת ועדה רפואית לעררים בענף נפגעי עבודה מיום 12/1/05, שקבעה למערער נכות צמיתה בשיעור 10% בגין כתף שמאל. כמו כן, הוועדה הונחתה לנמק האם יש בקביעה זו של הוועדה הרפואית בענף נפגעי עבודה כדי לשנות את החלטתה.
3. ביום 3/4/12 התכנסה הוועדה ועיינה בפסק הדין ובפרוטוקול הוועדה הרפואית לעררים בענף נפגעי עבודה מיום 12/1/05. הוועדה קבעה כי על פי ממצאי הבדיקה הקלינית שנערכה למערער על ידי הוועדות בענף נכות כללית, לא ניתן להעניק נכות בשיעור 10% מאחר שפריט הליקוי התואם את ליקויו של המערער הוא פריט 41(4)(א), המקנה 0% נכות. הוועדה הוסיפה וציינה כי אינה קובעת נכות על פי ממצאים שנמצאו בשנת 2005, והיו נכונים לזמנם. לאור האמור, הוועדה קבעה כי אינה מוצאת מקום לשנות את שיעור הנכות שנקבעה למערער בגין כתף שמאל.
4. עניין לנו בהחלטה שניתנה בעקבות פסק דין. משכך, יש לבחון האם פעלה הוועדה בהתאם להנחיות פסק הדין.
5. טענת הערעור העיקרית היא שהמערער לא זומן להופיע בפני הוועדה, ושגתה הוועדה משלא ערכה לו בדיקה קלינית כדי לבחון האם חל שינוי כלשהו במצבו הרפואי.

6. לטענת המשיב, הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין, אשר לא קבע שהמערער יזמן להופיע בפני הוועדה ואף לא הורה לוועדה לבדוק את המערער מחדש.
7. על פי הנחיות פסק הדין הוטל על הוועדה להתייחס להחלטת הוועדה הרפואית לעררים בענף נפגעי עבודה מיום 12/1/05, ולנמק האם קביעתה של הוועדה הרפואית בענף נפגעי עבודה להעניק למערער נכות בשיעור 10% בגין כתף שמאל, יש בה כדי לשנות את החלטתה.
8. יש ליתן את הדעת לעובדה שפסק הדין לא הורה לוועדה לזמן את המערער להופיע בפניה, בוודאי לא נמצאה בפסק הדין הנחייה לערוך למערער בדיקה קלינית. אין לקרוא אל פסק הדין את מה שאין בו, ואין לקבל את הטענה שהיה על הוועדה לבדוק את מצבו הרפואי של המערער נכון למועד התכנסות הוועדה ביום 3/4/12.
- יתר על כן, בדיון נשוא פסק הדין, שהתקיים בפני כב' השופט הראל ביום 2/2/12, לא נטען מפי המערער כי הוא מבקש להופיע בפני הוועדה, ואף לא דרש להיבדק על ידה. באת כוח המערער ציינה לפרוטוקול כי "ככל שהעניין יושב לוועדה כדי להתייחס להחלטת הוועדה לנפגעי עבודה שקבעה נכות צמיתה בגין הכתף - מבחינתנו העניין ממצא את טענות הערעור".
9. עיון בהחלטת הוועדה מעלה כי הוועדה מילאה אחר הנחיות פסק הדין, ונימקה מדוע לדעתה לא ניתן להעניק למערער נכות בשיעור 10% בגין כתף משאל. לדעת הוועדה, פריט הליקוי התואם את ליקוייו של המערער הוא פריט 41(4)(א), המקנה 0% נכות בגין הגבלת התנועות בפרק הכתף מעל לגובה השכם. זאת בעוד שהוועדה הרפואית לעררים בנכות בעבודה יישמה את פריט ליקוי 35(1)(ב), שעניינו השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי או התנועות קביעת שיעור הנכות ובחירת פריט הליקוי התואם את מגבלותיו של המבוטח, הינן בתחום סמכויותיה הבלעדיות של הוועדה, המהוות בנסיבות העניין קביעה רפואית מובהקת, שאין בית הדין מוסמך להתערב בה. לפיכך, הטענה נדחת.
10. אשר לטענת המערער כי הוועדה דן אינה יכולה להתנער מקביעת ועדה רפואית קודמת, אשר קבעה נכות צמיתה, הגם שמדובר בענף אחר: לדעתי, אין פגם בהחלטת הוועדה דן (בענף נכות כללית) השונה מהחלטת ועדת רפואית לעניין ענף נפגעי עבודה, שכן קביעה רפואית לעניין נכות בעבודה אינה מחייבת ועדה רפואית לעניין נכות כללית, לאור השוני במהות ההחלטה. אף ייתכן מצב שבו שתי ועדות רפואיות, שהרכבן שונה, יגיעו למסקנות שונות (דב"ע נג' 01-25 נאור גזמאוי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כז 70; דב"ע מה/01-204 כפיר - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).
11. לסיום, לטענת המערער, כפי שקבעה הוועדה שקביעת הוועדה לעניין נכות בעבודה יפה לזמנה, כך ניתן לומר שהסתמכות הוועדה על בדיקה קלינית שערכה ועדה רפואית לעניין נכות כללית יפה לזמנה. מקובלת עלי טענת המשיב, לפיה עניינו של המערער הוחזר לוועדה לבירור פגם משפטי שנפל בהחלטה נשוא פסק הדין, ולכן רשאית הייתה הוועדה להסתמך על ממצאי הבדיקה הקלינית שנערכה למערער בשעתו.
- סוף דבר:
12. התוצאה הינה כי הוועדה פעלה בדיוק על פי הנדרש ממנה בפסק הדין, ובצורה מנומקת ומפורטת. בהעדר פגם משפטי בהחלטה, הערעור נדחה.
- אין צו להוצאות.
- לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.
- ניתן היום, ט' שבט תשע"ג, (20 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.